Kraków, dnia 15 marca 1948 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 6

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

PRZEDRUKI:

Dział urzędowy

Poz. 91.

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 1 marca 1948 r.

w sprawie rejestracji rowerów na rok 1948.

Podaję do wiadomości, iż stosownie do § 1 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 15. VII. 1937 r. o ruchu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 58/37, poz. 458):

Rowery, wszelkie wózki poruszane siłą nóg, rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm³, oraz motocykle z silnikami o takiej samej pojemności, mogą być używane na drogach publicznych tylko po ich zarejestrowaniu.

Rejestracja następuje przy wykupieniu w Zarządzie gminnym lub miejskim, właściwym według miejsca zamieszkania posiadacza roweru, tabliczki rowerowej. Rejestrację przeprowadzać będą na terenie województwa krakowskiego Zarządy te w okresie od 15 do 31 marca 1948 r. Zaświadczenie o rejestracji winien właściciel roweru, w czasie używania go na drogach publicznych, posiadać stale przy sobie. Wykupioną tabliczkę należy przymocować z tyłu za siodełkiem, prostopadle do osi podłużnej roweru w taki sposób, by była łatwo widoczna, oraz utrzymywać ją w stanie czystym, dozwalającym na łatwe jej odczytanie. Rowery z silnikami oraz motocykle o pojemności skokowej do 100 cm³ winny ponadto posiadać dodatkową tabliczkę z numerem rejestracyjnym, w kształcie łukowatym, umieszczoną wzdłuż błotnika koła przedniego.

Koszt wykupienia tabliczki rowerowej na rok 1948 wynosi 100 zł. Od opłat powyższych zwolnieni są funkcjonariusze U. B. P. i M. O., służby drogowej na drogach publicznych, straży granicznej. Ponadto niżsi funkcjonariusze państwowi i samorządowi, jeżeli ich władza przełożona stwierdzi, że zarejestrowanych rowerów używają do celów służbowych.

Rejestracji nie podlegają rowery będące w posiadaniu oddziałów, instytucji i urzędów wojskowych, zaopatrzone w specjalne dowody i znaki odnośnych jednostek.

Winni używania na drogach publicznych rowerów nierejestrowanych, karani będą w myśl ustawy z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14. II. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151) grzywną do 10.000 zł lub aresztem do 6 tygodni, albo oboma karami łącznie.

Do orzekania powołane są władze administracyjne I. instancji.

Wojewoda:
Dr K. Pasenkiewicz

Załącznik

Urząd Wojewódzki Krakowski
Wydział Komunikacyjny
Nr K. E II — 7 — 36 — 1/48.

INSTRUKCJA
dla zarządów gminnych i miejskich
w sprawie przeprowadzenia rejestracji rowerów na 1948 rok.

1) Rejestracji podlegają wszystkie rowery, wózki poruszane siłą nóg, rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm³, oraz motocykle z silnikami o takiej samej pojemności.

Motocykle o pojemności powyżej 100 cm³ (118 cm³, 125 cm³) podlegają rejestracji w Urzędzie Wojewódzkim, Wydział Komunikacyjny, Kraków, Pl. Szczepański 5, III p.

W razie wątpliwości co do pojemności skokowej silnika, należy skierować ubiegającego się o rejestrację, wraz z pismem do Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Komunikacyjny, celem przeprowadzenia badania technicznego i stwierdzenia pojemności skokowej.

2) Rejestracja roweru następuje przez wpisanie do książki ewidencyjnej rowerów zarejestrowanych danych dotyczących rowerów przy równoczesnym wykupieniu tabliczki rejestracyjnej ważnej tylko na 1948 r., w cenie 100 zł za sztukę, 50 zł z tej kwoty przypada na dochód budżetowy gmin (utrzymanie dróg) a 50 zł zwraca się Wydziałowi Powiatowemu, który pokrył należność za tabliczki zaliczkowo dla całego powiatu. Poza opłatą za tabliczkę (100 zł), żadnych innych opłat pobierać nie wolno. Zabrania się wystawiania zaświadczeń poza rok 1948.

Zarządy gminne i miejskie, które przeprowadziły rejestrację rowerów na 1948 r. we własnym zakresie, wydadzą posiadaczom zaświadczenia o zgłoszeniu roweru do rejestracji oraz tabliczki rowerowe, ściągając od tychże ewentualną różnicę pomiędzy wpłaconą przez nich tyt. rejestracji na 1948 r. kwotą a obowiązującą opłatą w wysokości 100 zł.

Od opłat niniejszych zwolnieni są funkcjonarjusze U. B. P. i M. O., służby drogowej na drogach publicznych, straży granicznej. Ponadto niżsi funkcjonariusze państwowi i samorządowi, pod warunkiem, że ich władza przełożona stwierdzi, iż zarejestrowanych rowerów używają do celów służbowych.

Wykazy bezpłatnie wydanych tabliczek rejestracyjnych rowerów prześlą Wydziały Powiatowe do

Wydziału Komunikacyjnego w terminie do dnia 1. V. 1948 r., celem uzyskania ew. częściowego zwrotu za powyższe tabliczki.

Wpłacający otrzymać musi pokwitowanie na dokonanie wpłaty, którego numer należy wpisać w odnośnej rubryce księgi ewidencyjnej zarejestrowanych rowerów. W razie zwolnienia od opłat, należy w rubrykach wpisać powód zwolnienia oraz numer akt, pod którym zaświadczenie uzasadniające zwolnienie od opłaty jest przechowywane.

Zaświadczenia o zgłoszeniu roweru do rejestracji stanowią druk ścisłego zarachowania, dlatego też, podobnie jak i tabliczki rejestracyjne należy je przechowywać pod zamknięciem. W zaświadczeniach należy wypełniać wszystkie rubryki dokładnie, skreślając niepotrzebne.

Ważność zaświadczenia opiewać ma tylko do dnia 31. XII. 1948 r., numer zaświadczenia odpowiadać ma L. p. ks. ewidencyjnej, numer tabliczki wpisany ma być do zaświadczenia, pod podaną w nich rubryką, obok numeru ramy i ewentualnie silnika. Szczególną uwagę zwracać należy na numerację ram i silników oraz marki fabrycznej, gdyż stanowią one dowody, iż używany pojazd odpowiada pojazdowi opisanemu w zaświadczeniu. Ubiegający się o rejestrację winien przedstawić posiadany pojazd do sprawdzenia. W przypadku niemożności stwierdzenia marki fabrycznej, określić należy ją jako „N. N.".

Każdy rower używany na drodze publicznej, powinien być zaopatrzony:

a) w conajmniej jeden sprawnie działający hamulec ręczny;

b) w umieszczone z tyłu z lewej strony roweru szkiełko z czerwonym światłem (tzw. odbłyskowe), o średnicy conajmniej 3 cm;

c) w dzwonek jako sygnał ostrzegawczy.

Z nastaniem zmroku rower używany na drodze publicznej winien być zaopatrzony w przymocowaną na przodzie latarkę, rzucającą światło bezbarwne. Jeżeli rower zaopatrzony jest w latarkę rzucającą światło oślepiające, wówczas latarka ta powinna być urządzona tak, aby snop światła można było obniżać do dołu, nieoślepiając zbliżających się z przeciwnej strony.

Rowery z silnikami pomocniczymi oraz motocykle z silnikami do 100 cm³, powinny być zaopatrzone:

a) w dwa sprawnie i niezależnie od siebie działające hamulce;

b) w trąbkę o nieprzeraźliwym dźwięku lub sygnał elektryczny;

c) w urządzenie zapobiegające hałaśliwemu wydmuchowi gazów spalinowych (tłumik) bez otworu do wolnego wydechu;

d) w 1 latarnię o bezbarwnym a nierażącym świetle, umieszczoną z przodu pojazdu i urządzoną tak, by snop światła można było opuszczać bez przerwy w oświetleniu drogi oraz, aby światło nie raziło jadących z przeciwnej drogi;

e) o ile pojazd posiada elektryczną instalację oświetleniową, powinien być zaopatrzony w 1 latarkę z czerwonym lub pomarańczowym szkłem, umieszczoną z tyłu, widoczną w normalnych warunkach z odległości conajmniej 100 m, oraz urządzenie oświetleniowe tylnej tablicy rejestracyjnej, umożliwiające odczytanie w normalnych warunkach numeru z odległości co najmniej 25 metrów. Pojazdy nieposiadające elektrycznej instalacji oświetleniowej, powinny być zaopatrzone z tyłu w czerwone szkiełko odblaskowe, o średnicy co najmniej 3 cm.

3) Z otrzymanych arkuszy ewidencyjnych sporządzą Zarządy Gminne i Miejskie, książki ewidencyjne zarejestrowanych rowerów, zszywane w środku, przy czym numerację (L. p.) prowadzić należy kolejno, bieżąco dla całej gminy, (a nie na poszczególne arkusze ew. gromady).

4) W razie zapotrzebowania większej ilości tabliczek od przydzielonych, Zarządy Gminne (Miejskie) wystąpią z wnioskiem do odnośnych Wydziałów Powiatowych, które zapotrzebują brakującą ilość numerów w Wydziale Komunikacyjnym Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego.

5) Ponieważ tabliczki rowerowe dostarczane będą Zarządom Gminnym i Miejskim w miarę nadsyłania tychże z firmy, przeto Zarządy te w braku tabliczek będą wydawały tylko zaświadczenia o zgłoszeniu roweru do rejestracji, wydadzą dodatkowo tabliczki po otrzymaniu ich.

6) Ubiegający się o rejestrację roweru, winien wykazać się znajomością przepisów o ruchu rowerów na drogach publicznych zawartych w rozporządzeniu Ministrów Komunikacji, Spraw Wewnętrznych z dnia 15. VII. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 458). — Rowery z silnikami pomocniczymi i motocykle z silnikami o pojemności do 100 cm³, podlegają przepisom o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych, zawartych w rozporządzeniu Min. Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych, z dnia 27. X. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 85 z dnia 15. XII. 1937 r., poz. 616).

7) Przy rejestracji rowerów z silnikami pomocniczymi o pojemności do 100 cm³, oraz motocykli z silnikami o takiejże samej pojemności skokowej, należy żądać dowodu, stwierdzającego własność. Takim dowodem może być:

a) dowód rejestracyjny z okresu przed 1. IX. 1939 r., opiewający na obecnego właściciela, ew. wraz z załączonym aktem kupna-sprzedaży;

b) rachunek firmy autoryzowanej (tzn. przedstawicielstwa, upoważnionego do sprzedaży z okresu przed 1. IX. 1939;

c) dowód nabycia poniemieckiego pojazdu od skarbu państwa, wystawiony przez O. U. L.;

d) dowód nabycia motocykla od armii polskiej lub radzieckiej, (ten ostatni poświadczony przez Okr. Urz. Likwid.);

e) sądowe oświadczenie co najmniej 2-ch świadków pod przysięgą stwierdzające, że ubiegający się o rejestrację posiadał motocykl powyższy przed dniem 1. IX. 1939,

f) kwit odprawy celnej, stwierdzający nabycie pojazdu za granicą.

Wszystkie pow. dowody z dokładnym wyszczególnieniem marki fabrycznej, numeru silnika i ramy, lub też ich odpisy uwierzytelnione notarjalnie (dokumenty

w obcych językach, w przekładzie zaprzysiężonego tłumacza, mają znajdować się w aktach Zarządu Gminnego (Miejskiego).

W książce ewidencyjnej rowerów zarejestrowanych, należy odnotować numer akt, pod którym są przechowywane. Wszelkie inne dowody własności, (jak np. zaświadczenie osób prywatnych lub wojskowych, firm oraz instytucji nieupoważnionych, gmin ew. posterunków M. O., iż ubiegający się o rejestrację posiadał pojazd przed 1. IX. 1939). Od posiadaczy takich rowerów, należy żądać jednego z dokumentów wskazanych wyżej w pktcie 7. — Fakt zmiany osoby właściciela motocykla lub roweru, dotychczasowy właściciel winien zgłosić w Zarządzie Gminnym (Miejskim), zwracając tabliczkę rowerową oraz posiadane zaświadczenie, po czym nastąpić może rejestracja na rzecz nowo-nabywcy, jednak pod innym numerem rejestracyjnym.

Fakt zmiany osoby właściciela, winien być poświadczony notarialnie lub przez Urząd Skarbowy. — Dotyczy to również osób rejestrujących pow. pojazdy po raz pierwszy, jeśli tytuł własności nie opiewa na ich nazwisko.

8) W razie zagubienia tabliczki przez ich posiadacza, należy zarejestrować rower na nowy numer rejestracyjny, po przedłożeniu przez zainteresowanego zaświadczenia o zgłoszeniu zguby z M. O., oraz dowodu ogłoszenia o unieważnieniu tabliczki w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
Inż. Różycki
w z. Naczelnika Wydziału Komunikacyjnego.

Poz. 92.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 18 lutego 1948 r. L. K. S. — 11 — 5/48.

w sprawie przedkładania wyliczeń zużycia subwencji na konserwację zabytków.

W związku z przekazywanymi przez Urząd Wojewódzki Krakowski — Wydział Kultury i Sztuki subwencjami z kredytów Ministerstwa Kultury i Sztuki na konserwację zabytków ustala się następujące zasady postępowania:

1. Wyliczenia ze sposobu zużycia subwencji z budżetu Ministerstwa Kultury i Sztuki przekazywanych przez Wydział Kultury i Sztuki za pośrednictwem Starostw Powiatowych (Zarząd Miejski w Krakowie) należy przedkładać Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydział Kultury i Sztuki. Starostwa Powiatowe (Zarząd Miejski w Krakowie) przeprowadzają wstępną kontrolę na miejscu ścisłości przedłożonego sprawozdania finansowego, po czym sprawozdanie to przesyłają ze swą opinią Urzędowi Wojewódzkiemu Krakowskiemu — Wydział Kultury i Sztuki.

2. Wyliczenia ze sposobu zużycia subwencji przekazywanych wprost instytucjom lub osobom zainteresowanym należy przedkładać bezpośrednio Wydziałowi Kultury i Sztuki. Przesyłanie wyliczeń wprost do Wydziału Budżetowo - Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego nie jest właściwe, gdyż wszystkie tego rodzaju sprawy należy kierować do Wydziału Kultury i Sztuki.

3. Wyliczenia winny zawierać:

a) załatwienia rachunków,

b) dowody kasowe (oryginalne rachunki z potwierdzeniem odbioru należności,

c) sprawozdanie rzeczowe.

Zestawienie rachunków i dowodów kasowych należy przedkładać w 3 egzemplarzach. Dowody kasowe winny bezwzględnie zawierać:

a) nazwisko i imię (nazwę) oraz adres osoby (instytucji), dla której roboty wykonano,

b) datę, podpis i adres wykonującego roboty,

c) datę, podpis i adres odbierającego roboty, wraz z klauzulą stwierdzającą ich wykonanie i odbiór.

Sprawozdanie rzeczowe należy przedkładać również w 3 egzemplarzach zgodnie z osobnym pismem okólnym wydanym w tej sprawie z dnia 18 lutego 1948 r.

Wyliczenia mają dotyczyć wyłącznie wysokości otrzymanych subwencji.

4. Wyliczenia należy przedkładać ściśle w terminach wyznaczanych przez Urząd Wojewódzki Krakowski — Wydział Kultury i Sztuki. W wypadku niemożności dotrzymania terminu należy zwracać się do Wydziału Kultury i Sztuki o przedłużenie terminu.

5. Wyliczenia nie odpowiadające powyższym zasadom nie będą przyjęte. Starostwa Powiatowe (Zarząd Miejski w Krakowie) przy wypłacie przekazywanych za ich pośrednictwem subwencji pouczą osoby (instytucje) otrzymujące subwencje o powyżej podanych zasadach postępowania.

Za Wojewodę:
Dr Józef Dutkiewicz
Konserwator Zab. Woj. Krak.

Poz. 93.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 18 lutego 1948 r. L. K. S. I — 11—6/48

w sprawie zasad obowiązujących przy przeprowadzaniu prac konserwatorskich.

Do

Starostw Powiatowych (wszystkich)
oraz
Zarządu Miejskiego w Krakowie.

Urząd Wojewódzki Krakowski — Wydział Kultury i Sztuki stwierdził, iż wiele z instytucji, przedsiębiorców, oraz osób prywatnych, które otrzymały zezwolenie na przeprowadzenie robót konserwatorskich na obiektach zabytkowych, nie składa szczegółowych wyliczeń z otrzymanych subwencji ani sprawozdań z postępu przeprowadzanych prac konserwatorskich.

Wobec powyższego przypomina się, iż Starostwa Powiatowe (Zarząd Miejski w Krakowie) obowiązane są dopilnować zarówno sposobu dokonywania prac konserwatorskich na swoim terenie, jak również spowodować, aby były ściśle przestrzegane następujące zasady:

1. Wszelkie zamierzone roboty konserwatorskie przy zabytkach nieruchomych i ruchomych jak i obiektach o cechach zabytkowych na terenie województwa krakowskiego należy zgłaszać pisemnie Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydział Kultury i Sztuki, celem uzyskania zezwolenia konserwatorskiego na ich podjęcie.

2. Podania o pozwolenie na podjęcie robót konserwatorskich należy bezwarunkowo zaopatrzyć w dokładny program i opis robót, sporządzony w 3-ch egzemplarzach przez wykonawcę fachowca. Zależnie od potrzeby Urząd Wojewódzki może zażądać dodatkowo przedłożenia fotografii i pomiarów dotyczącego zabytku przed podjęciem robót konserwatorskich. To samo dotyczy podań o subwencje na roboty konserwatorskie.

3. Urząd Wojewódzki Krakowski zatwierdza wybór kierownika robót, którym w zasadzie może być wyłącznie fachowiec. Co do zabytków ruchomych w wypadkach ważniejszych roboty będą przymusowo kierowane do Państwowej Pracowni Konserwatorskiej.

4. Kierownik robót obowiązany jest przedkładać Urzędowi Wojewódzkiemu Krakowskiemu — Wydział Kultury i Sztuki szczegółowe sprawozdanie z postępu robót na podstawie prowadzonego dziennika, przy mniejszych pracach jednorazowo z całokształtu, przy większych co miesiąc lub z pewnych zamkniętych okresów, aż do ukończenia prac, i niezależnie, czy roboty odbywały się z funduszów Ministerstwa Kultury i Sztuki lub innych państwowych, społecznych czy też prywatnych. Sprawozdania z robót wykonywanych z subwencji Ministerstwa Kultury i Sztuki należy przedkładać równocześnie z wyliczeniami z poszczególnych sum subwencyjnych. Do sprawozdań należy bezwarunkowo dołączać fotografie obrazujące stan zabytku w trakcie robót i po ich ukończeniu (przy polichromiach także kalki). Na żądanie władz konserwatorskich należy również załączać rysunki i zdjęcia pomiarowe, wykonane przez fachowca.

5. Roboty można prowadzić jedynie na podstawie uprzednio zatwierdzonego programu, który ma być ściśle wykonywany. Ewentualne zmiany są dopuszczalne tylko po uprzedniej aprobacie władz konserwatorskich.

Należy zaznaczyć, że przedkładanie sprawozdań z robót konserwatorskich i ich programów jest konieczne ze względu na ich doniosłość i znaczenie źródłowo-dokumentarne dla dziejów zabytku i metod jego konserwacji.

Urząd Wojewódzki Krakowski — Wydział Kultury i Sztuki może każdego czasu cofnąć zezwolenie na roboty i wstrzymać wypłatę subwencji w wypadku nie stosowania się do powyższych zasad.

Starostwa Powiatowe (Zarząd Miejski w Krakowie) przy wypłacie przekazywanych za ich pośrednictwem subwencji pouczą osoby (instytucje), otrzymujące subwencje, o powyższych zasadach postępowania.

Za Wojewodę:

Dr Józef Dutkiewicz

Konserwator Zab. Woj. Krak.

Poz. 94.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 20 lutego 1948 r. L. Z. E. I/1 a/1/48.

w sprawie wścieklizny.

Do

wszystkich Starostw powiatowych na terenie województwa krakowskiego oraz Zarządu Miejskiego w Krakowie.

Stosownie do pisma Ministerstwa Zdro-

wia — Departament Sanitarno-Epidemiologiczny z dnia 26. I. 1948 r. Nr II/26/b/5665/E/47 Urząd Wojew. Wydział Zdrowia — Oddział Sanitarno-Epidemiologiczny przypomina treść pisma tut. z dnia 4. VIII. 1947 r. i z dnia 9. IX. 194 7r. Nr Z. IV. 2a/60/47 w sprawie wścieklizny, które w odpisie załącza się, z poleceniem ścisłego przestrzegania zawartych w nim instrukcji.

Za Wojewodę:
Dr med. Feliks Westrych
Kierownik Oddziału San. - Epid.

Załącznik nr 1 Odpis

Urząd Wojewódzki Krakowski
Wydział Zdrowia
Komisariat do Walki z Epidemiami

Kraków, dnia 9 września 1947 r.

Nr Z. IV. 2/a/60/47.

Do
Wszystkich Starostw powiatowych na terenie wojew. Krakowskiego oraz Miejskiego Wydziału Zdrowia w Krakowie.

W uzupełnieniu pisma z dnia 4. VIII. 1947 r. Nr Z. IV. 2/a/60/47 w sprawie zwalczania wścieklizny Wojew. Wydział Zdrowia — Komisariat do Walki z Epidemiami poleca:

1) Pouczyć miejscową ludność, aby w każdym przypadku pokąsania człowieka przez wściekłe lub podejrzane o wściekliznę zwierzęta (psy) poszkodowany natychmiast zwrócił się do najbliższego lekarza urzędowego (lekarz powiatowy, samorządowy, lekarz okręgowy, kierownik Ośrodka Zdrowia, Dyrektor Szpitala), który powinien bezzwłocznie przeprowadzić potrzebne szczepienie przeciw wściekliźnie.

W miejscowościach, odległych od siedziby lekarza urzędowego należy zawrzeć umowę z najbliższym lekarzem prywatnym, aby ten ostatni na zlecenie lekarza urzędowego dokonywał szczepień za opłatą 30.— zł od jednego szczepienia (600 zł za całą serię).

2) Z reguły koszty szczepionki ponosi osoba szczepiona, bez względu na to, czy szczepi ją lekarz urzędowy czy też prywatny; w ostatnim wypadku chory pokrywa również koszty szczepienia.

Za osoby, które mają prawo do opieki lekarskiej ze strony lecznictwa zorganizowanego (Ubezpieczalnia Społeczna, P. K. P. itd) należne koszty winny pokrywać odnośne instytucje.

3) Gdy petent nie jest w stanie zapłacić za szczepionkę, nie może to być powodem do odmówienia mu pomocy lub do zwlekania z udzieleniem mu jej, w takim wypadku lekarz urzędowy może na podstawie pisemnego zapotrzebowania (według załączonego wzoru) otrzymać z P. Z. H. w Warszawie, względnie najbliższej jego filii lub z apteki szczepionkę przeciw wściekliźnie dla chorych niezamożnych bezpłatnie. W tym celu sporządza on zapotrzebowanie na szczepionkę w dwóch egzemplarzach, z których jeden przesyła do P. Z. H. względnie filii lub apteki celem otrzymania szczepionki, drugi egzemplarz wraz z powiadomieniem o dokonanym szczepieniu wysyła do właściwego Urzędu Gminnego, zaznaczając że szczepionka ta została zużyta dla danego chorego.

Ponadto o każdym przypadku pokąsania przez wściekłe lub podejrzane o wściekliznę zwierzę winien lekarz szczepiący donieść lekarzowi powiatowemu.

4) Należność za szczepienia i szczepionki, użyte dla chorych niezamożnych pokrywa na mocy Rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2. II. 1925 r. w sprawie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 145, oraz art. 10—12 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198 z 1935 r.) ta gmina, w której osoba szczepiona ma prawo do bezpłatnej opieki lekarskiej ze strony gminy.

Kwotę należną za szczepionki, użyte dla chorych niezamożnych, winna odnośna gmina wpłacić do Narodowego Banku Polskiego na rachunek Centralnego Biura Sprzedaży Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie. Wynagrodzenie za szczepienie przeciw wściekliźnie przeprowadzone u chorych niezamożnych przez lekarza prywatnego, z którym zawarto umowę ust.:

1) wypłaca gmina odnośnemu lekarzowi szczepiącemu. Gmina ustala czy dana osoba ma prawo do bezpłatnej pomocy lekarskiej ze strony gminy. W wypadku, gdy szczepionemu prawo nie przysługuje, gmina może wyegzekwować należną kwotę w drodze urzędowej;
2) w wypadku poświadczonej przez właściwy Urząd Wojewódzki niezamożności gminy — koszta szczepionek (ewentualnie szczepienie przez lekarza prywatnego) pokryje Ministerstwo Zdrowia na podstawie przedstawionych rachunków.

Za Wojewodę: **Dr med. Feliks Westrych**
Komisarz
do Walki z Epidemiami na wojew. Krakowskie

WZÓR ZAPOTRZEBOWANIA

Do
Państwowego Zakładu Higieny
Centralne Biuro Sprzedaży
w Warszawie
Filii P. Z. N.
Apteki

w ....

Na podstawie oświadczenia o niezamożności ....

....

Imię i nazwisko

....

Wiek Zawód Adres (województwo, powiat, gmina)

stwierdzonej poniżej własnoręcznym podpisem proszę o wydanie bezpłatnie porcji szczepionki przeciw wściekliźnie (na serię szczepień) na rachunek Zarządu

Gminy ....

powiatu ....

....

podpis chorego lub osoby opiekującej się nim — podpis lekarza powiatow. lub kier. Ośrodka Zdrowia

.... (pieczęć)

Miejscowość Data

Załącznik nr 2 Odpis

Urząd Wojewódzki Krakowski
Wydział Zdrowia
Komisariat do Walki z Epidemiami

Kraków, dnia 4. VIII. 1947 r.

Nr Z. IV. 2/a/60/47.

Do

Ob. Ob. Lekarzy powiat. (wszystkich na terenie wojew. Krakowskiego oraz Miejskiego Wydziału Zdrowia w Krakowie.

W tygodniowych wykazach chorób zakaźnych i zgonów rejestrowane są często liczne przypadki wścieklizny.

Ponieważ wścieklizna jest chorobą ciężką dla otoczenia, niebezpieczną, z reguły śmiertelną, niewytłumaczonym jest fakt, że przy dużej ilości chorych, rzadko jak wynika z wykazów, ich się hospitalizuje, a zgonów prawie się nie notuje (w okresie od 1. I. 1947 r. do 1. IV. br. podano 95 przypadków wścieklizny i 5 zgonów).

Spowodowane to jest przypuszczalnie tym, że poszczególni lekarze podają jako wściekliznę przypadki pokąsań przez wściekłe zwierzęta (psy), a nie przypadki stwierdzania wścieklizny u ludzi.

Wojew. Wydział Zdrowia — Komisariat do Walki z Epidemiami w Krakowie — zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Zdrowia N. N. K. z dnia 23. VII. 1947 r. Nr 5665/E poleca:

1. W wypadkach pokąsań zgłaszać „pokąsanie przez zwierzę (psa)", jako wściekliznę zaś rejestrować te przypadki, w których wyżej wymieniona choroba została stwierdzona.

2. Przypomnieć odpowiednim czynnikom, że w myśl art. 1, 2, i 4 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych z dnia 21. II. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) obowiązkowi zgłaszania podlegają nie tylko przypadki zachorowań, lecz i zgony z powodu nich, to znaczy, że w razie zajścia śmiertelnego, należy o tym powiadomić władze sanitarne Zarządu Gminnego lub lekarza powiatowego (zgłoszenie powtórne z zaznaczeniem zgonu przypadku podanego w .... tygodniu).

3. W wypadku zgłoszenia wścieklizny u ludzi — zarządzić natychmiastową przymusową hospitalizację chorego, oraz przeprowadzić dochodzenie co do źródła zakażenia, stwierdzić czy był szczepiony, o ile nie był, zbadać powód.

4. Ze względu na zwiększenie się ilości wypadków pokąsania przez wściekłe zwierzęta (psy) zarządzić, aby podległy personel lekarski i zakłady lecznicze stosowały się do następujących przepisów:

1) O każdym przypadku pokąsania przez zwierzęta, podejrzane o wściekliznę, należy powiadomić lokalne władze weterynaryjne.

2) W wypadkach, w których zwierzę kąsające jest nie znane, zostało zabite natychmiast po ukąszeniu, lub padło z innej przyczyny należy pokąsanego natychmiast poddać całkowitemu szczepieniu przeciw wściekliźnie. Jeżeli natomiast zwierzę jest znane i nie zdradza objawów chorobowych, a rana kąsania niewielka, psa poddać obserwacji, pokąsanego szczepić co 2 do 3 dni, o ile dwutygodniowa obserwacja nie wykaże wścieklizny u zwierzęcia, przerwać szczepienie. Nie wolno zwlekać ze szczepieniem, jeżeli rana kąsana znajduje się na głowie, albo twarzy i jest dużych rozmiarów, lub jeśli jest wiele drobnych pokąsań na kończynach.

5. Polecić Zarządom Gminnym (miejskim) pouczenia miejscowej ludności o konieczności zgłaszania się każdego pokąsanego do najbliższego Ośrodka Zdrowia, gdzie w razie potrzeby będzie poddany szczepieniu.

6. Zarządzić dopilnowanie przez Ośrodki Zdrowia (lekarzy prywatnych), aby każdy pokąsany, który się zgłosił, a u którego szczepienie jest konieczne, poddał się szczepieniu.

7. Niezależnie od powyższego proszę wyjaśnić czy wszystkie zarejestrowane w okresie od 1. I. 1947 r. do 1. VI. br. jako wścieklizna przypadki były istotnie wścieklizną, czy też niektóre tylko pokąsaniem, oraz ile z nich zakończyło się zajściem śmiertelnym.

Dane te w formie zestawień należy nadesłać do Wojew. Wydziału Zdrowia — Komisariat do Walki z Epidemiami do dnia 12. VIII. 1947 r.

Za Wojewodę: **Dr med. Feliks Westrych**
Komisarz
do Walki z Epidemiami na wojew. Krakowskie

Poz. 95.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 21 lutego 1948 r. Nr Wet. L. I — 2/3/48.

w sprawie przestrzegania czasu pracy i opłat w państwowych lecznicach zwierząt.

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych.

Wobec stwierdzenia, że w niektórych państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt, instrukcja czasu pracy i opłat nie jest należycie stosowana, oraz wolna praktyka lekarzy weterynarii jest niedostatecznie rozgraniczona od pracy urzędowej w zakładzie, Urząd Wojewódzki na zasadzie pisma Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 11 lutego 1948 r. Nr Wet. 4-I-1/21 wyjaśnia co następuje:

1. W sprawie czasu pracy i opłat w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt obowiązuje instrukcja Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2. VI. 1947 r. Nr Wet. 4-I-7/4. (tut. zarządzenie z dnia 25. IX. 1947 r .Nr Wet. IV-1a/1/20/47).
2. Na terenie zakładu leczniczego nie można urządzać prywatnych przychodni i kancelarii dla przyjmowania pacjentów w ramach wolnej praktyki.

3. Wszyscy właściciele pacjentów zgłaszający się do zakładu leczniczego, muszą zostać odnotowani w księgach lecznicy, oraz za udzielenie porady o pomocy lekarskiej pobierać należy opłaty zgodne ze statutem opłat z dnia 2. VI. 1947 r. Nr Wet. 4-17/4, punkt 1—6.
4. Dnie świąteczne oraz godziny przyjęć pacjentów wpływają na wysokość pobranych opłat, oraz podziału tychże pomiędzy personelem państwowego zakładu zgodnie z wyżej wspomnianą instrukcją i statutem opłat.

Powyższe podaje się do wiadomości celem ścisłego przestrzegania.

Za Wojewodę:
Dr Stefan Flek
Naczelnik Wydziału Weterynarii

Poz. 96.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 23 lutego 1948 r. Nr Wet. Z. II. — 2 p/4/48

w sprawie sposobu zamawiania i nabywania szczepionki przeciwróżycowej wg. Prof. Stauba.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

W związku z tut. pismem okólnym z dnia 27 stycznia 1948 r. Nr Wet. Z. II-2p/1/48 (Krakowski Dz. Woj. Nr 4, poz. 56) Urząd Wojewódzki Krakowski podaje do wiadomości wytyczne odnośnie sposobu zamawiania i nabywania przez lekarzy weterynaryjnych szczepionki przeciwróżycowej wg. Prof. Stauba:

1) Zapotrzebowanie na szczepionkę należy zgłaszać w Wojewódzkim Zakładzie Higieny Weterynaryjnej w Krakowie, ul. Wiślisko-Boczna L. 2 (Nowe Hale Targowe) osobiście, telegraficznie, telefonicznie (tel. Nr 561-52) lub przez posłańca zaopatrzonego w pismo od zgłaszającego zapotrzebowanie lekarza weterynaryjnego. Zapotrzebowania należy zgłaszać niezależnie od przedłożenia Urzędowi Wojewódzkiemu terminarzy szczepień.

2) Przed pobraniem zamówionej szczepionki należy wpłacić należność na konto P. K. O. Nr II-2064 — Lublin — brzmienie konta: Urząd Skarbowy w Puławach, rachunek Nr 14. Na odwrotnej stronie odcinka, który zostaje doręczony właścicielowi konta, należy w miejscu przeznaczonym na korespondencję wpisać: na rachunek bieżący Nr 14. Państw. Instytutu Weter. w Puławach na dochód budż. Ministerstwa Rolnictwa i Reform Roln. Część 15, Dz. 5, § 16. Do wpłat należy używać blankietów stosowanych przy wpłatach skarbowych. Podkreśla się konieczność bardzo dokładnego wypełniania blankietów. Szczepionka będzie wydawana tylko za okazaniem potwierdzenia wpłaty.

3) Szczepionkę należy odbierać osobiście lub przez posłańca, który winien się wykazać pisemnym upoważnieniem lekarza weterynaryjnego, zaopatrzonym w jego podpis i odcisk pieczątki uwidaczniającej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania.

4) Przy składaniu zamówień należy brać pod uwagę, że szczepionka jest ważna (zdatna do użytku) tylko w okresie 10 dni od dnia wyprodukowania.

Za Wojewodę:
Dr Stefan Flek
p. o. Naczelnika Wydziału Weter.

Poz. 97.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 28 lutego 1948 r. L.: A. A. I/11b/16/48.

w sprawie udzielenia Kurii Diecezjalnej w Tarnowie pozwolenia na przeprowadzenie w czasie od 29 marca do 4 kwietnia 1948 r. zbiórki publicznej.

Do
Starostwa Powiatowego
w Bochni, Brzesku, Dąbrowie Tarnowskiej, Limanowej, Nowym Sączu, Nowym Targu i Tarnowie.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że w uwzględnieniu prośby z dnia 21 lutego 1948 r. do L.: O. W./3/4/48 — oraz na podstawie art. 2, ust. 1), lit. b) — ustawy z dnia 15. III. 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) — udzielone zostało Kurii Diecezjalnej w Tarnowie pozwolenie na przeprowadzenie w czasie od 29 marca do 4 kwietnia 1948 r. zbiórki publicznej na terenie powiatów: bocheńskiego, brzeskiego, dąbrowskiego, limanowskiego, nowosądeckiego,

nowotarskiego i tarnowskiego, wchodzących w skład diecezji tarnowskiej, z zachowaniem przepisów powołanej wyżej ustawy, oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. VII. 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638):

1) Zbiórka przeprowadzona będzie w formie zbiórki ofiar pieniężnych do puszek oraz w drodze rozsprzedaży cegiełek w cenie po 100 zł, 500 zł i 1.000 zł;
2) fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na odbudowę kościołów rzym.-kat. częściowo lub całkowicie zniszczonych w okresie wojny;
3) osoby przeprowadzające zbiórkę zaopatrzone będą w przepisaną powoł. rozporządzeniem legitymację, potwierdzoną przez powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca przeprowadzenia zbiórki.

   Osoby organizujące i przeprowadzające zbiórkę nie będą za swe czynności wynagrodzone.
4) Przebieg zbiórki oraz jej wyniki odnotowywane będą w rejestrze prowadzonym i przechowywanym zgodnie z powołanym rozporządzeniem;
5) wynik zbiórki i sposób zużytkowania zebranych ofiar będzie podany do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego i ogłoszony w jednym z miejscowych dzienników, w braku takiego, w jednym z dzienników, wychodzących w Krakowie, w ciągu miesiąca od ukończenia zbiórki.

Za Wojewodę:
Dr A. Brayer
Kierownik Oddziału

Poz. 98.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 1 marca 1948 r. Nr Wet. N. II—6/4/48.

w sprawie wysokości opłat za niektóre czynności wykonywane z tytułu nadzoru weterynaryjnego.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Ob. Prezydenta m. Krakowa.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych pismem z dnia 28 listopada 1947 r. Nr Wet. 3-II-9/3 podało wyjaśnienia odnośnie wysokości wynagrodzenia należnego państwowym lekarzom weterynaryjnym za wykonywanie niektórych czynności wchodzących w zakres nadzoru weterynaryjnego.

Według tych wyjaśnień, stosownie do przepisów §§ 34, 35, 36 i 37 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 r. o nadzorze weterynaryjnym (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597) i przy zastosowaniu 20-krotnej mnożnej ustalonej zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 sierpnia 1945 r. Nr Wet. 237/2 oraz dalszej 5-krotnej mnożnej ustalonej zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 maja 1947 r. Nr Wet. 3-I-9/9, państwowym lekarzom weterynaryjnym należy się od przedsiębiorcy następujące wynagrodzenie:

1. a) W wysokości 500 zł za jednorazową rewizję rzeźni publicznej i wywozowej, jeżeli stanowi to jedyną czynność służbową.
   b) W wysokości 200 zł za jednorazową rewizję rzeźni prywatnej, zakładu tuczenia zwierząt dla celów przemysłowych, krowiarni, wspólnego pastwiska, stajni zajezdnej i przedsiębiorstwa handlu zwierzętami, lecznicy lub uzdrowiska dla zwierząt, jeżeli stanowi to jedyną czynność służbową.

   Rozporządzeniem Wojewody Krakowskiego z dnia 3 lutego 1948 r. (Krak. Dz. Woj. Nr 4, poz. 44) ustalonem zostało, że wszystkie rzeźnie publiczne i wywozowe uznane są za rzeźnie większe, a rzeźnie prywatne za rzeźnie małe.
2. W połowie wysokości wymienionych powyżej, jeśli nadzór zostanie wykonany przy sposobności innej czynności służbowej.
3. W wypadku wykonania nadzoru nad wyżej wymienionymi zakładami odległymi ponad 2 km od miejsca służbowego państwowego lekarza weterynaryjnego, przedsiębiorca oprócz opłat podanych w punkcie 1 i 2 ponosi również koszty przejazdu, jakie państwowemu lekarzowi weterynaryjnemu przysługują według przepisów o należnościach za podróże służbowe.
4. Jeżeli państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadził nadzór kilku zakładów i urządzeń w jednej podróży objazdowej, koszty podróży należy rozłożyć równomier-

nie między poszczególnych przedsiębiorców zakładów i urządzeń.

Za Wojewodę:
Dr Flek Stefan
p. o. Naczelnika Wydziału Weterynarii

Poz. 99.

OGŁOSZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 24 lutego 1948 r.

o likwidacji biura mierniczego przysięgłego śp. inż. Władysława Krzanowskiego w Wieliczce.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że dnia 20 lutego 1948 r. zmarł w Wieliczce mierniczy przysięgły śp. inż. Krzanowski Władysław.

Zarządzenie o likwidacji biura przekazano Starostwu Powiatowemu w Krakowie.

Za Wojewodę:
Inż. Butkiewicz Kazimierz
Naczelnik Wydziału Pomiarów.

Poz. 100.

OGŁOSZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 24 lutego 1948 r.

o udzieleniu Ob. inż. Sigmund Marii, rewidentowi Wydziału Pomiarów dekretu na wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego.

Urząd Wojewódzki Krakowski zawiadamia, że Ob. Sigmund Maria, urodz. 17 lutego 1902 r. we Lwowie, otrzymała na podstawie art. 1 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz .U. R. P. Nr 46 ex 1928, poz. 454) dekret upoważniający ją do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Krakowie za L. Pom. A. I-1/Si/3/48 z dnia 18 lutego 1946 r.

Przepisaną przysięgę służbową złożyła Ob. inż. Sigmund Maria na ręce Naczelnika Wydziału Pomiarów dnia 19 lutego 1948 r.

Na czas piastowania przez Ob. inż. Sigmund posady państwowej w Wydziale Pomiarów w Krakowie zawiesza się prawo wykonywania czynności zawodowych mierniczego przysięgłego oraz używania pieczęci urzędowej z godłem Państwa.

Za Wojewodę:
Inż. Butkiewicz Kazimierz
Naczelnik Wydziału Pomiarów.

Poz. 101.

OGŁOSZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 24 lutego 1948 r.

o przeniesieniu biura mierniczego przysięgłego ob. inż. Kazimierza Przetockiego z Krakowa do Gliwic.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 ex 1928 r., poz. 454), Urząd Wojewódzki Krakowski podaje do wiadomości, że Ob. inż. Przetocki Kazimierz przeniósł biuro mierniczego przysięgłego z Krakowa do Gliwic, ul. Orlickiego Nr 3, m. 6.

Za Wojewodę:
Inż. Butkiewicz Kazimierz
Naczelnik Wydziału Pomiarów

Poz. 102.

ZARZĄDZENIE
PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA
z dnia 5 marca 1948 r.

o uznaniu dzielnic: XIV Czarna Wieś, XV Nowa Wieś, XVI Łobzów, XVII Krowodrza i XXXVII Tonie za obszar zagrożony wścieklizną.

Na podstawie § 327 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zarządzam, co następuje:

§ 1. Dzielnice: XIV Czarna Wieś, XV Nowa Wieś, XVI Łobzów, XVII Krowodrza i XXXVII Tonie uznaje się za obszar zagrożony wścieklizną.

§ 2. Na obszarze zagrożonym wścieklizną, określonym w § 1:

a) psy należy trzymać stale na uwięzi lub tak pomieścić w obrębie domu (gospodarstwa), aby nie zachodziła możliwość zetknięcia się z obcymi ludźmi lub zwierzętami,
b) w razie wyprowadzenia psów poza obręb domu (gospodarstwa), należy je trzymać na smyczy i zaopatrzyć w bezpieczne kagańce,
c) zakazane jest także swobodne puszczanie kotów.

§ 3. Przepisy § 2 dotyczą również psów i kotów wprowadzanych na obszar zagrożony wścieklizną lub przeprowadzanych przez ten obszar.

§ 4. Przepisów zawartych w § 2 i 3 nie stosuje się do psów myśliwskich, psów służbowych Milicji Obywatelskiej, psów pociągowych i owczarskich pod warukiem, że psy pociągowe będą zaopatrzone w bezpieczne kagańce, a psy myśliwskie, owczarskie i psy służbowe Milicji Obywatelskiej nieużywane do pracy, będą trzymane w zamkniętych pomieszczeniach na uwięzi lub będą zaopatrzone w bezpieczne kagańce i prowadzone na smyczy.

§ 5. Wyprowadzanie (wywożenie) psów z obszaru zagrożonego wścieklizną (§ 1) jest dopuszczalne tylko za pisemnym zezwoleniem Zarządu Miejskiego, Wydziału Weterynaryjnego, ul. Felicjanek 6, po uprzednim uznaniu psa przez miejskiego lekarza weterynaryjnego za podejrzanego o wściekliznę.

§ 6. Psy i koty, co do których nie będą przestrzegane przepisy niniejszego zarządzenia, złowione przez oprawcę, podlegają zabiciu w ciągu 24 godzin.

§ 7. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia będą karani po myśli art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) aresztem do miesiąca i grzywną do 10.000 zł, albo jedną z tych kar.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast i obowiązuje do dnia 5 czerwca 1948 r.

Prezydent Miasta:
Henryk Dobrowolski

Poz. 103.

OBWIESZCZENIE

PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA

z dnia 24 lutego 1948 r.

o terminie płatności I raty kwartalnej podatku od lokali na rok 1948.

W związku z postanowieniami art. 31 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z roku 1947 Nr 40, poz. 198) Zarząd Miejski wzywa osoby, na których ciąży obowiązek opłacania podatku od lokali, aby w terminie do dnia 15 marca 1948 r. wpłaciły w Głównej Kasie Zarządu Miejskiego, pl. WW. Świętych 3/4, I ratę kwartalną podatku od lokali na rok 1948 w wysokości jednej czwartej części podatku od lokali wymierzonego za rok 1947. Jeżeli wymiar tego podatku za rok 1947 obejmował tylko część okresu rocznego, należy — celem ustalenia kwoty zaliczki przypadającej do zapłaty — przeliczyć go w stosunku rocznym.

Ostateczne kwoty podatku od lokali na rok 1948 będą określone nakazami płatniczymi a raty wpłacone na poczet tego podatku zostaną przez Główną Kasę Zarządu Miejskiego potrącone z ogólnej należności podatkowej za ten rok.

Niewpłacone w wyżej podanym terminie kwoty podatku zostaną ściągnięte w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

Prezydent Miasta:
Henryk Dobrowolski

Dział nieurzędowy

OGŁOSZENIE PRZETARGU

Powiatowy Zarząd Drogowy w Olkuszu, ogłasza przetarg nieograniczony na przewóz klinkieru drogowego w ilości około 1 miliona sztuk z Klinkierni w Grodkowie, pow. Będzin, na drogę państwową nr 13/4 Miechów — Będzin, odcinek Bolesław Sławków km 47.012 — 49.730. Waga 1 sztuki klinkieru wynosi 4,5 kg. — Dostawa odbywać się będzie sukcesyjnie w ilości około 130.000 sztuk miesięcznie, począwszy od kwietnia br.

Bliższe wyjaśnienia techniczne oraz podkładki ofertowe, których użycie do ofert jest obowiązujące, otrzymać można w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Olkuszu, w godzinach urzędowych. Tamże należy składać oferty w kopertach zalakowanych do dnia 25 marca 1948 r. do godziny 10. Do oferty dołączyć

należy kwit Urzędu Skarbowego w Olkuszu na wpłacone wadium w gotówce w wysokości 1% od sumy oferowanej, względnie w obligacjach P. P. O. K. nominalnej wartości.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 25 marca 1948 r. o godzinie 11.

Powiatowy Zarząd Drogowy zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów i bez zobowiązania do jakichkolwiek odszkodowań.

Kierownik P. Z. D. Olkusz

Inż. Friser

OGŁOSZENIA

o zagubieniu wzgl. skradzeniu dokumentów.

Świetlak Eugeniusz, zamieszkały w Zubrzycy Dolnej, gmina Jabłonka, pow. Nowy Targ, zgłasza celem unieważnienia zagubienie tymczasowego zaświadczenia tożsamości nr 4133/46, z dnia 7. VIII. 1946 r., wystawionego przez Zarząd Gminny w Jabłonce.

Ślósarczyk Władysław, ur. 22. IX. 1901 r., a zamieszkały w Bestwinie, pow. Biała krakowska, zgłasza celem unieważnienia zagubienie książki inwalidzkiej, wystawionej przez P. K. U. Bielsko w 1923 r.

Garycki Tadeusz, urodz. 6. I. 1921 r., a zamieszkały w Zakszowie, pow. Kraków, zgłasza celem unieważnienia skradzenia mu książeczki wojskowej, wystawionej przez R. K. U. Kraków-powiat.

Trybek Władysław, ur. 1. VII. 1924 r., a zamieszkały w Dąbrowie Szlacheckiej, pow. Kraków, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej, wystawionej przez R. K. U. Kraków - powiat.

Papin Jakub, syn Józefa i Antoniny, ur. dnia 27. IV. 1926 r. w Dzianiszu i tu stale zamieszkały L. 26, zagubił dowód osobisty nr rej. 637/46, wydany przez zarząd gminny w Chochołowie, oraz wojskową kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Nowy Targ.

Bartoń Eugeniusz, ur. 13. III. 1925 r., a zamieszkały w Nieczajnie Górnej, pow. Dąbrowa Tarnowska, zgłasza zagubienie: 1) karty rejestracyjnej, wydanej przez R. K. U. Tarnów; 2) prawa jazdy zielonego, wydanego przez Okr. Urząd Samochodowy w Krakowie 1946 r.; 3) świadectwa ukończenia 7-klasowej szkoły pow. w Dąbrowie koło Tarnowa.

Jarosz Franciszek, ur. 1. X. 1928 r. w Dzianiszu, gminy Chochołów, powiat Nowy Targ, syn Stanisława i Anieli Sikora, zagubił dowód osobisty, wystawiony przez zarząd gminny w Chochołowie, dnia 5. V. 1946 r., nr 483.

Sanatorium P. C. K. w Zakopanem, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej samochodu marki „Studebaker“ nr C 07442, wydanej przez Urząd Wojewódzki Krakowski w 1945 r.

Malczewski Adam, zam. w Zembrzycach, pow. Wadowice, zgłasza zagubienie książki inwalidzkiej, wystawionej przez Starostwo w Wadowicach w 1934 r.

Kolenda Franciszek, ur. dnia 11. XI. 1895 r., syn Mateusza, zam. Stryszawa nr. 619, poczta Lachowice, pow. Żywiec, inwalida wojenny 35%, zgłasza zagubienie książki inwalidzkiej.

Porębski Szymon z gromady Szare nr 135, gminy Milówka, zgubił dowód osobisty i zaświadczenie wojskowe wydane przez R. K. U. Żywiec“.

Wandzel Tomasz, zamieszkały w Pietrzykowicach nr 234, gmina Łodygowice, p. Żywiec, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia.

Urbaniak Wojciech, urodz. 23. VIII. 1924 r., a zamieszkały w Lipniku, pow. Myślenice, zgłasza zagubienie celem unieważnienia: 1) książeczki wojskowej, wystawionej przez R. K. U. Kraków-powiat; 2) zaświadczenia ukończenia kursu podoficerskiego; 3) zaświadczenia na odznakę Grunwaldzką.

Wójtowicz Józef, zamieszkały w Mnikowie, pow. Kraków, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia oraz karty rozpoznawczej, wystawionych przez Zarząd Gminy w Liszkach.

PRZEDRUKI:

DEKRET

z dnia 12 września 1947 r.

o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie.

(Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 320).

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczpospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1.

1) Pomoc sąsiedzka w rolnictwie ma na celu pomoc gospodarstwom rolnym, pozbawionym siły pociągowej, narzędzi rolniczych lub środków transportowych dla zabezpieczenia terminowego dokonania orki, zasiewów, oraz zbiorów i obejmuje obowiązek oddawania do użytku sprzężaju i maszyn rolniczych wraz z obsługą oraz uprzęży, wozów i narzędzi rolniczych.

2) Do świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej obowiązani są posiadacze (właściciele, użytkownicy) gospodarstw rolnych, zaopatrzonych w siłę pociągową lub maszyny rolnicze.

3) Do korzystania z tej pomocy są uprawnieni posiadacze gospodarstw rolnych, określonych w ust. 1, jeżeli nie rozporządzają zasobami potrzebnymi do nabycia siły pociągowej, narzędzi rolniczych lub środków transportowych.

4) Prawo to nie przysługuje tym posiadaczom gospodarstw rolnych, którzy bez gospodarczego uzasadnienia wyzbyli się koni lub posiadają poza rolnictwem inne stałe wydatne źródła dochodu.

Art. 2.

Spośród uprawnionych pierwszeństwo do korzystania z pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie mają:

1) posiadacze gospodarstw, powstałych w wyniku przeprowadzenia reformy rolnej;
2) posiadacze gospodarstw zniszczonych, wskutek działań wojennych lub klęsk żywiołowych;
3) wdowy i sieroty po obywatelach polskich, poległych w walce o niepodległość i demokrację;
4) osadnicy i repatrianci;
5) rodziny osób odbywających służbę wojskową, korzystające z ustawowej pomocy i zasiłków.

Art. 3.

1) Obowiązek pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie ustanawiają gminne rady narodowe w obrębie poszczególnych gromad i gmin wiejskich. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych może powiatowa rada narodowa obowiązek ten ustanowić w brębie gmin sąsiedzkich.

2) Prezydium gminnej rady narodowej ustala na podstawie wniosków złożonych przez osoby uprawnione, a przedstawionych i zaopiniowanych przez zarząd gminny Związku Samopomocy Chłopskiej, plan pomocy sąsiedzkiej ustalający, kto i na czyją rzecz obowiązany jest świadczyć, oraz rodzaj i rozmiar (czas) świadczeń.

Art. 4.

1) Czas świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie nie może przekraczać 14 dni w ciągu roku i winien być ustalony w zależności od zapotrzebowania miejscowego oraz od wielkości i wyposażenia gospodarstwa obowiązanych.

2) Świadczenia z tytułu pomocy sąsiedzkiej są odpłatne. Normy opłat ustala na wniosek prezydium gminnej rady narodowej prezydium właściwej powiatowej rady narodowej według zasad słuszności, mając na uwadze zarówno interes uprawnionych jak i obowiązanych do świadczeń.

Art. 5.

1) Plan pomocy sąsiedzkiej oraz normy opłat ogłasza się w sposób przyjęty w danej gromadzie lub gminie.

2) Każdy zainteresowany może odwołać się od ustalonego planu pomocy sąsiedzkiej (art. 3) do prezydium właściwej powiatowej rady narodowej, a od ustalonych norm opłat za świadczenia (art. 4, ust. 2) do prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej. Decyzje prezydium powiatowej bądź wojewódzkiej rady narodowej są ostateczne.

3) Odwołania, o których mowa w ust. 2, należy wnosić w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia planu bądź norm. Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku wykonania nałożonego świadczenia.

Art. 6.

1) Wykonaniem planu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie na obszarze gromady kieruje na podstawie wytycznych ustalonych przez prezydium gminnej rady narodowej sołtys, do którego w szczególności należy ustalenie terminu wykonania obowiązku świadczenia. Sołtys może sobie przybrać do pomocy jednego do trzech członków gromady.

2) Nadzór nad czynnościami sołtysa w zakresie wykonania planu pomocy sąsiedzkiej sprawuje wójt. Od decyzji wójta służy odwołanie do prezydium powiatowej rady narodowej; odwołanie nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 7.

1) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych może określić ogólne wytyczne dla ustalania norm opłat za świadczenia oraz uiszczania w gotówce równowartości opłat, oznaczanych w zbożu.

2) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może zwolnić niektóre kategorie posiadaczy gospodarstw rolnych od obowiązku świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie.

Art. 8.

1) Kto uchyla się spełnienia obowiązku świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie lub utrudnia innym wykonanie tego obowiązku albo też pobiera za świadczenia zapłatę wyższą od ustalonej na podstawie przepisów niniejszego dekretu

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 100.000 złotych albo obu tym karom łącznie.

2) Kto będąc obowiązanym z tytułu swego urzędu lub zajmowanego stanowiska do organizowania pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie, zaniedba tego obowiązku lub wykonywa w sposób niezgodny z przepisami niniejszego dekretu, albo rozporządzeń na podstawie tego dekretu wydanych, **podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 100.000 złotych albo obu tym karom łącznie**, jeżeli czyn ten nie jest zagrożony karą surowszą na mocy innych przepisów prawa.

Art. 9.

Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Sprawiedliwości

Art. 10.

1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1949 r.

2) Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przedłużyć moc obowiązującą niniejszego dekretu na okres następnych 3 lat.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kocioł

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

w/z Minister Sprawiedliwości:

Tadeusz Rek

ZARZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 31 stycznia 1948 r.

W sprawie: **zmiany nazwy Centrali Odpadków.**

Zarządzam zmianę nazwy przedsiębiorstwa państwowego „Centrala Odpadków", utworzonego zarządzeniem Ministra Przemysłu z dnia 27 kwietnia 1945 r. Znak BOPO4/444/45 Dr. B/a, na „Centrala Odpadków Użytkowych" w skrócie C. O. U.

Minister: za (—) **E. Szyr.**

OKÓLNIK Nr 30

Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 24 listopada 1947 r.

w sprawie łączenia, przenoszenia lub likwidacji przedsiębiorstw i zakładów przemysłowych.

W celu ustalenia jednolitego trybu postępowania przy łączeniu, przenoszeniu lub likwidacji przedsiębiorstw i zakładów przemysłowych, oraz zapewnienia racjonalnego przeprowadzenia tych akcji zarządzam:

1. Połączeniu fizycznemu, przenoszeniu lub likwidacji mogą ulegać tylko przedsiębiorstwa przejęte na własność Państwa w trybie przepisów ustawy z dnia 3. I. 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), a podległe bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu, Centralnym Zarządom Przemysłu, Centralom, Zjednoczeniom Przemysłu i Dyrekcjom Przemysłu Miejscowego.

2. Przedsiębiorstwa znajdujące się pod zarządem Państwa jako majątek opuszczony, które nie podpadają pod przepisy ustawy z dnia 3. I. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) mogą ulegać jedynie łączeniu administracyjnemu, tj. z zachowaniem ich odrębności fizycznej i rachunkowej.

3. Łączenie, przenoszenie względnie likwidacja przedsiębiorstw lub zakładów przemysłowych wymaga orzeczenia Ministra Przemysłu i Handlu.

Umotywowane wnioski w tym celu należy składać do Departamentu Ogólnego M. P. i H.

Departament Ogólny opracuje projekt orzeczenia, który winien być oparty na komisyjnej opinii przedstawicieli Departamentów Planowania, Ogólnego, Technicznego, Ekonomiczno-Socjalnego i innych funkcyjnie właściwych.

W przypadkach szczególnych Departament Ogólny może zasięgnąć opinii właściwej terytorialnie Rady Narodowej. Orzeczenie wskaże właściwą instytucję do przeprowadzenia połączenia, przeniesienia lub likwidacji przedsiębiorstwa względnie zakładu przemysłowego.

4. Instytucja wyznaczona w myśl punktu 3-go do przeprowadzenia łączenia, przeniesienia lub likwidacji zakładu, obowiązana jest zgłosić opróżnione budynki i urządzenia do Departamentu Technicznego M. P. i H., który zadecyduje w okresie najpóźniej 6 miesięcznym od chwili powiadomienia, czy opróżnione budynki mają pozostać w dyspozycji Ministerstwa Przemysłu i Handlu, czy też winny być przekazane innym władzom.

5. Obowiązek zabezpieczenia i pokrycia kosztów zabezpieczenia opróżnionych budynków i urządzeń aż do chwili przekazania ich władzom wskazanym przez Departament Techniczny, ciąży na instytucji wyznaczonej w myśl punktu 3-go.

6. Winni przekroczenia przepisów niniejszego okólnika pociągani będą do odpowiedzialności.

Minister: za (—) **E. Szyr**
Podsekretarz Stanu

Warunki prenumeraty „Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego“:

Przedpłata prenumeraty na rok 1948 wynosi kwartalnie . . . zł **400**·—
Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy lub jego miejsce . . . . „ **25**·—
Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egz. dowodowym . „ **300**·—

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, Oddział w Krakowie, konto czekowe **Nr. IV-1480**

Reklamacje z powodu nie otrzymania poszczególnych numerów Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena poszczególnego numeru jest zależna od jego objętości.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki“, Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Cena pojedynczego egzemplarza **80 zł.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — M 44294